

Mindeord.

Vort Blad maa denne Gang bringe et Sørgebud til Kvindesagens Venner rundt om i Danmark. Dansk Kvindesamfunds Æresformand, Fru *Marie Rovsing*, født *Schack*, er død d. 25. Sept.

Fru Rovsing hørte ikke til de Samfundsmedlemmer, som alle Blade bringe „Nekrolog“ over, og selv blandt Kvindesamfundets Medlemmer vil der være adskillige, der næppe kjendte hende uden af Navn, thi hendes Virksomhed var ikke af dem, der falde meget i Øjnene. Og dog er det vist, at den efter vore Forhold har været ualmindelig vidtrækkende og velsignelsesrig. Det var Kvindens Sag, hun idelig arbejdede for, og en varmere og trofastere Ven har den Sag ikke haft.

Fra sin tidligste Ungdom har Fru Rovsing været begejstret for Kvindesagen. Hun fortalte for kort Tid siden, hvordan hun en Gang for omtr. 60 Aar siden sagde til en Skolekammerat — den senere Bispinde Monrad —: „Var jeg blot Dronning i England i 14 Dage, saa skulde Kvinderne faa de samme Rettigheder som Mændene!“ Ikke fordi hun selv i nogen særlig Grad havde lidt under Kvindens hemmede Stilling, ikke fordi hun, som saa mangen Kvinde, gennem egne bitre Erfaringer var næsten mod sin Vilje tvungen ind paa den Anskuelse, at Samfundsordningen er uretfærdig, men fordi hun, som enhver, der blot har talt med hende i ti Minutter, har hørt hende sige, fordi hun: „elskede Kvinden“. Vort Sprog har ikke noget Ord, der kan svare til „Broderkjærlighed“, vi sige ikke „Søsterkjærlighed“, men derfor kan Tingen jo dog være til, og det var den Følelse, der fyldte Fru Rovsings Hjærte. „The sisterhood of the world“ var hendes Ideal. Og hendes Kjærlighed til Sagen var ikke af den Slags, der pynter sig med smukke Ord og for Resten lægger Hænderne i Skjødets; hun vilde *arbejde* for den. I hendes yngre Dage var Forholdene jo saaledes, at hun ofte maatte nøjes med sin Sympathi, men rigtig lykkelig